

“ஐயா”
நினைவுமலர்

08.02.2010

உ

சிவமயம்

யாழ்ப்பாணம்,
உரும்பிராயை பிறப்பிடமாகவும்
61/7 இரண்டாம் குறுக்குத்தெரு நல்லூரை
வசிப்பிடமாகவும் கொண்டு
வெள்ளவத்தையில் வாழ்ந்த
அமரர்

கந்தையா கனகரத்தினம்

அவர்கள்

இறையுடன் கலந்த சிவப்பேற்று

நினைவுமலர்

08.02.2010

உரும்பிராய் ,பருத்தப்புலம்
கருணாகரப் பிள்ளையார் துணை !

எங்கள் குடும்பத்து கலங்கரை விளக்கு
அணையாத ழுளிக்கடர்

உரும்பிராய் தெற்கு-சிவகுலவீதி, உரும்பிராய்.
61/7 இரண்டாம் குறுக்குத் தெரு, நல்லூர்
யாழ்ப்பாணம்.

திரு கந்தையா கனகரத்தினம்

அவர்களின் நிகரில்லா ஆன்மா
நல்லூர் கந்தன் திருவடி நிழலில்
நித்திய சாந்தி பெற

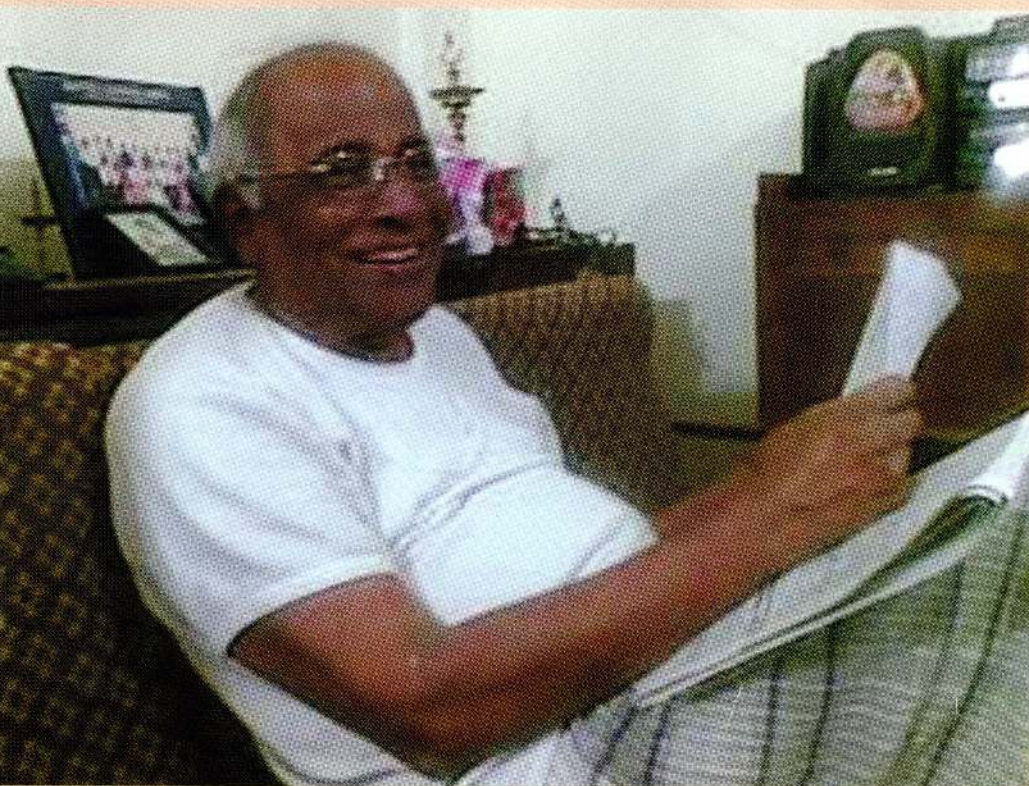
“**ஐயா**”

என்ற இந்நினைவு மலரை
கருணாகரப்பிள்ளையார் துணைகொண்டு
ஐயாவுக்கு
சமர்ப்பணம் செய்கின்றோம்.

பிள்ளைகள்,மருமக்கள்
பேரப்பிள்ளைகள்.

Aiya (Father)

"Our light in this world"

*"Those we love don't go away,
They walk beside us everyday,
Unseen, unheard, but always near,
Still loved, still missed and very dear"*

திருச்சிற்றம்பலம்

வீநாயகர் துதி

ஐந்து கரத்தனை ஆனனமுகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக்கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே.

தேவாரம்

துறந்தார்க்குத் தூநெறியாய் நின்றான் தன்னைத்
துன்பந் துடைத்தாள வல்லான் தன்னை
இறந்தார்க ளென்பே யணிந்தான் தன்னை
யெல்லி நடமாட வல்லான் தன்னை
மறந்தார் மதில் மூன்றும் மாய்த்தான் தன்னை
மற்றொரு பற்றில்லா அடியேற் கென்றும்
சிறந்தானைத் தென்கூடல் திருவால வாய்ச்
சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் நானே.

திருத்தாண்டகம்

திருக்கோயிலில்லாத திருவிலூரும்
 திரு வெண்ணீர் றணியாத திருவிலூரும்
 பருக் கோடிப் பத்திமையாற் பாடாலூரும்
 பாங்கினொடு பலதளி களில்லாலூரும்
 வருப்போடு வெண் சங்கமுதாலூரும்
 விதானமும் வெண் கொடியு மில்லாலூரும்
 அருப்பொடு மலர் பறித்திட்டுண்ணாலூரும்
 அவையெல்லாம் ஊரல்ல அடவி காடே.....

திருவாசகம்

பால் நினைந்தாட்டுந் தாயினுஞ் சாலப்
 பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
 ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
 உலப்பிலா ஆனந்த மாய
 தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
 செல்வமே சிவபெரு மானே
 யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

திருவிசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே! உலப்பிலா வொன்றே!
 உணர்வு சூழ் கடந்ததோர் உணர்வே!
 தெளிவளர் பளிங்கின் திரள் மணிக்குன்றே!
 சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே!
 அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கனியே!
 அம்பலம் ஆடரங் காசு
 வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந்தாயைத்
 தொண்டனென் விளம்புமா விளம்பே

தீருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டியழுதிடப்
பாற்கடலீந்த பிரான்
மாலுக்குச் சக்கர மன்றருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லை தன்னுள்
ஆலிக்கு மந்தணர் வாழ்கின்ற தில்லைச்
சிறற்பலமே யிடமாகப்
பாலித்து நடட்டம் பயிலவல் லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

மீநாயகர் புராணம்

மண்ணுல கத்தினிற் பிறவி மாசற
எண்ணிய பொருளெலா எளிதின் முற்றுறக்
கண்ணுத லுடையதோர் களிற்று மாமுகப்
பண்ணவன் மலரடி பணிந்து போற்றுவோம்.

தீருப்புகழ்

இறவாமற் பிறவாமற் எனையாள்சற் குருவாகிப்
பிறவாகித் பிறமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே
குறமாதைப் புணர்வோனே குகனேசற் குமரேசா
கறையானைக் கிளையோனே கதிர்காமப் பெருமானே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசுசெய்க குறைவிலா துயிர்கள்வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

திருச்சிறற்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாசகம்

சீவபுராணம்

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்றாள் வாழ்க
இமைப்பொழுது மென்றெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க
ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
ஏகன் அனேகன் இறைவனடி வாழ்க

வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உண்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவா ரோங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க

ஈசனடி போற்றி எந்தை அடி போற்றி
தேசனடி போற்றி சிவன் சேவடி போற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலனடி போற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னனடி போற்றி
சீரார் பெருந்துறைநந் தேவனடி போற்றி

ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி
சிவனவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவனருளாலே அவன்றாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணந் தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன் யான்

கண்ணுதலான் தன் கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறந் தெல்லை இலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லகரராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்ற இத் தாவரசங்கமத்துள்

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தே எனம்பெருமான்
மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
உய்யவென் னுள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா வெனவோங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே

வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
பொய்யா யினவெல்லாம் போயாகல வந்தருளி
மெய்ஞானமாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
எஞ்ஞான மில்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானந் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே

ஆக்கம் அளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
போக்குவா யென்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்
நாற்றத்தி னேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே

கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்கலோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்க ளேத்த
மறைந்திருந்தா யெம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை

மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
அறம்பாவ மென்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
புறந்தோல் போர்த் தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
மலஞ்சோறும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய

விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
கலந்தவன் பாகிக் கசிந்துள் உருகும்
நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய் கிடந்த அடியேற்குத்

தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
நேச அருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம்கெடப்

பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
ஓராதார் உள்ளத் ஒளிக்கும் ஒளியானே
நீராய் உருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே
இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே

அன்பருக் கன்பனே யாவையுமா மல்லையுமாஞ்
சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
ஈர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
கூர்த்தமெய் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்

நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
காக்குமெம் காவலனே காண்பரிய பேரோளியே
ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் கிந்தனையுள்
ஊற்றானா உண்ணா ரமுதே உடையானே
வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
ஆற்றேனெம் ஐயா அரனே ஓவென்றென்று

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
நள்ளிருளில் நடட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே

அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

நாடுகள் கடந்து வாழ்ந்தாலும்

ஆயிரக்கணக்கான மைல்களுக்கப்பால் இருந்தாலும் எமது கடைக்குட்டித் தம்பியின் பிரிவுச் செய்தி எனக்கு அதிர்ச்சியைத் தந்தது. எண்மரில் எஞ்சியுள்ள எனக்கு தனிமையைத் தந்து விட்டு எல்லோரும் விண்ணகம் சென்றுவிட்டனர். எல்லாம் இறைவன் நியதி எனக்கூறி மக்கள், மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள் மற்றும் உறவுகளுக்கும் எனது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். தம்பியின் ஆத்மசாந்திக்காக உங்களுடன் இணைந்து நானும் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

பாசமுள்ள சகோதரர் : க. இரத்தினசிங்கம் (கோலாலம்பூர்)

க. கனகரத்தினம்-வாழ்க்கைச் சுருக்கம்

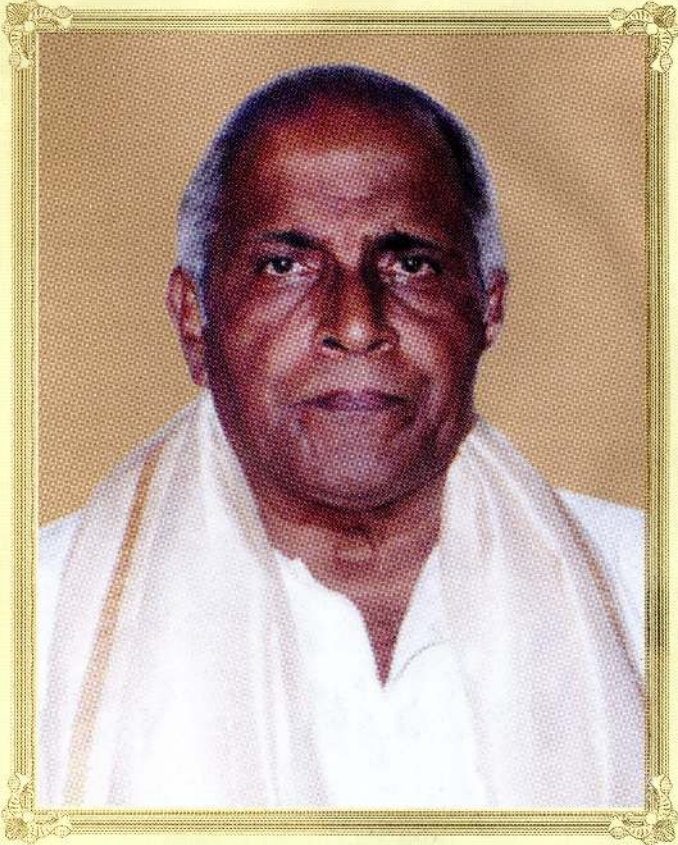
இனிய தமிழ் பேசி அதன் புகழ்பாடி தரணிவாழ் தமிழர்க் கெல்லாம் இதுதான் தமிழ் இது தான் அதனைப் பேசும்முறை என்று சுட்டி நிற்கும் இலங்கையின் சிரசாக அமைந்த யாழ்ப்பாணத்தின் புறத்தே கருணைமிகு பருத்தப்பலம் கருணாகரப் பிள்ளையார் அடிதொழுது உய்து வந்த ஊராம் உரும்பிராய். இங்கு இல்லறத்தை நல்லறமாய் நடத்தி வந்த தம்பதிகள் அமரர்கள் திரு.திருமதி மார்க்கண்டு கந்தையா, ஆச்சிமுத்து ஆவர்.

இல்லறத்தின் நற்பயனாய் ஐந்து ஆண்மக்களையும் இரு பெண்களையும் பெற்று இன்புற்றிருந்த இத்தம்பதிகளுக்கு கடைக்குட்டியாக வந்துதித்தவரே எங்கள் நாயகன் கனகரத்தினமாவார். அண்ணன்மாரோடும் அக்காமாரின் சீராட்டலிலும் பாசமாய் வளர்ந்த ஐயா தனது இளமைக்கால ஆரம்பக்கல்வியை உரும்பிராய் இந்துக்கல்லூரியிலும் பின்னர் Senior Cambridge தகுதிகாண் பரீட்சையை யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரியிலும் கற்றார்.

உயர்கல்வியை முடித்த பின் அப்போதைய யாழ்ப்பாணக் கலாச்சார முறைக்கொப்ப அரசாங்க உத்தியோகமே புருஷலட்சணம் என 1947ம் ஆண்டு இலங்கை அஞ்சல் தொலைத்தொடர்பு சேவையில் சேர்ந்து முதன்முதலாக மலையக தலைநகராம் கண்டியை அண்மித்த வத்தேகாமம் எனும் ஊரில் பதவி ஏற்றார். மலையகத்தில் கடமையாற்றியபின், மாற்றலாகி சுன்னாகத்தில் பதவி ஏற்றார். அக்காலத்தில் போதிப்பிள்ளையார் மீது பக்தி கொண்டு தொண்டாற்றிக் கொண்டிருந்த அச்சவேலி, தோப்பு எனும் ஊரைச் சேர்ந்த சின்னத்தம்பி காசிப்பிள்ளை என்பவரின் ஏக புத்தியியாம் திருநிறைசேர் மங்கை தனலஷ்மியை பெரியோர் எண்ணத்தின்படியும் இறைவனின் சித்தப்படியும் 11.11.1955ம் ஆண்டு துணைவியாகக் கொண்டார்.

1959ஆம் ஆண்டு தந்தையாரின் மரணத்தைத் தொடர்ந்து கொழும்பு மத்திய தந்தி பரிவர்த்தனை நிலையத்திற்கு மாற்றலாகி சென்றார். படிப்படியாக நல் உழைப்பின் காரணமாக பதவி உயர்வு பெற்று தெனியாயா

உ
சிவமயம்

அன்னை மடியில்
17-07-1927
(உரும்பிராய்)

இறைவன் அடியில்
09-01-2010
(கொழும்பு)

அமரர் திரு. கந்தையா கனகரத்தினம் அவர்கள்

தீதி ந்ருனய வெண்பா

விரோதியாண்டு மார்கழித் திங்கள் இருபத்தைந்து
அமரபக்க தசமித் திதியதனில் - நீடுபுகழ்
உரும்பிராய் மண்ணின் நல்லோன் கனகரத்தினம்
நல்லைக்கந்தன் பாதம் பணிந்தான்.

முல்லைத்தீவு, யாழ்ப்பாணம் போன்ற இடங்களில் தபாலதிபராகி கடமை புரிந்தார்.

பின்னர் 1970ஆம் ஆண்டு அஞ்சல் நிலையங்களுக்கான நுண்ணாய்வுப் பரிசோதகராக பதவி உயர்வு பெற்று திருகோணமலை, அநுராதபுரம், கிளிநொச்சி போன்ற இடங்களில் பணியாற்றி தனது 55ம் வயதில் ஓய்வு பெற்றார்.

ஐயாவின் இல்லறத்தின் நற்பயனாக வசந்தன், ஜெயபாலன், பாஸ்கரன், ஜெயகாந்தன் எனும் ஆண்பிள்ளைகள் நால்வரோடு ஐந்தாவதாக உமாதேவி எனும் பெண்பிள்ளையையும் பெற்றார்.

கற்றார்க்கு செல்லுமிடமெல்லாம் சிறப்பு என்பதனை நன்கு உணர்ந்த ஐயா தன் மக்களை கல்வியில் உயர்வடையச் செய்வதே தன் முதற்கடன் என்று கடுமையாக உழைத்து தன் உழைப்பெல்லாவற்றையும் கல்விக்காக செலவிட்டார். மக்களும் ஊக்கமுடன் கற்று கல்வியில் முன்னேறி இன்று பல நற்பதவிகளை கைக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பிள்ளைகள் இல்லறத்தில் சேர்ந்ததன் பயனாக ஐயா கொண்ட மருமக்கள் கௌசலாதேவி, இந்திரா, காயத்திரி, நிரஞ்சனா, மற்றும் சுபத்திரன் என்போராவர்.

மக்களின் இல்லறப்பயனாக ஐயா பெற்றுக் கொண்ட பேரப்பிள்ளைகள் சிவகஜன், சிவகணேஷ், இரதன், தணிகன், நிஷ்கலன் ஹர்சினி, ஷாயாக்கா, சஜீவா, மயூரா, திய்யா, ரம்யா, ஜனனி என பன்னிருவர் ஆவர். பிள்ளைகளும் கல்வி கற்றாயிற்று. கல்வியின் பயனாக பிள்ளைகள் உயர்பதவிகளும் பெற்றாயிற்று. பிள்ளைகள் நல்ல இல்வாழ்க்கையை அமைத்து இன்பம் தரும் பேரப்பிள்ளைகளுடன் திருப்தி தந்த வாழ்வில் இனி ஓய்வு காலத்தில் கந்தன் காலடிகளே பற்றுவதற் குரியவை என எண்ணி நல்லுரான் ஆட்சிபுரியும் நல்லைப்பதியிலே ஓர் அழகான வீட்டைக் கட்டி 1984ஆம் ஆண்டு குடிபுகுந்தார்.

ஊரோடு ஒத்து வாழ்ந்த ஐயா நாட்டில் ஏற்பட்ட போர்ச்சுழல் காரணமாக 1991ஆம் ஆண்டு கொழும்பிற்கு இடம்பெயர்ந்து வசித்து வந்தார். 1994ஆம் ஆண்டு முதல் சலரோக நோயினால் பாதிப்பிற்று பலவகையான

நெருக்குதல்களைச் சந்தித்து படுக்கையாக விருந்த தன் துணைவியார் தனலஷ்மியை ஓர் அன்னையின் பாசத்துடனும் கணவனின் நேசத்துடனும் கவனிப்பதிலே அடுத்த ஒன்பது ஆண்டுகளைக் கழித்தார்.

2003ம் ஆண்டு துணைவியார் இறைவனடி சேர இனி எனது வழியும் அவன் பாதம் நோக்கியே என்று பம்பலப்பிட்டி மாணிக்கப்பிள்ளையாரும் வஜிரா பிள்ளையாரின் இறைவழிபாட்டிலும் அவரின் கவனம் சென்றது. ஆயினும் தன் பிள்ளைகள் போல் பேரப்பிள்ளைகளும் வளர வேண்டுமென எண்ணி 2003முதல் 2010 வரையான 7 வருட காலத்தை அவர் செலவிட்டது தனது பேரப்பிள்ளைகளின் சுகதுக்கங்களைப்பார்ப்பதில் தான்.

சனிதோஷமா, வியாழதோஷமா ஐயா கோயிலில் அருட்சனை செய்ய தவறுவதில்லை. கடைசியாக மூச்சுவிட்ட 09.01.2010 அன்று காலையிற் கூட கதிரேசன் கோயில் சனிதோஷமுள்ள பேரப்பிள்ளைகளுக்காக அர்ச்சனை செய்து வீடு திரும்பினார். தந்தையையும் மனைவியையும் இறுதிக்காலத்தின் போது புன்சிரிப்புடன் கவனித்து வாழ்வின் நோக்கத்திற்கு சிறந்த பெறுமதியை தோற்றுவித்தமையால் அமைதியாக அவர்களுடன் இணைந்து கொண்டார். கண்ணியமான கடமை, உண்மை, நேர்மையான உள்ளமும் கொண்டமையால் கல்வியும் ஒழுக்கமும் மிக்க பலரை நிலைத்த நண்பராக கொண்டிருந்தார். இறுதிநாள் வரை தன்குடும்பத்தின் நலனே தன்நலன் எனக்கருதி வாழ்ந்த ஐயாவின் ஆன்மா சாந்தியடைய நாம் எல்லோரும் பிரார்த்திப்போமாக.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி !! ஓம் சாந்தி !!!

கனகமைந்தன்

ஆத்ம சாந்தி உரை

நிலையாமை மாத்திரம் நிலைத்திருக்கும் இவ்வுலகில் எவ்வளவு காலம் வாழ்ந்தாலும் எப்படி வாழவேண்டும் என்பதை அறிந்து வாழ்ந்து இறைவனடி சேர்ந்தவர் கந்தையா கனகரத்தினம் அவர்கள். யாழ்ப்பாணம் உரும்பிராய் பதியை பிறப்பிடமாக கொண்ட இவர் அச்சவேலியில் வாழ்ந்த காசிப்பிள்ளை மகள் தனலட்சுமியை திருமணம்செய்து நன்மக்கட்பேற்றுடன் பலவகையான சீரோடும் சிறப்போடும் பூரண வாழ்வு வாழ்ந்தவர். உரும்பிராய் கருணாகரப்பிள்ளையார் மீது அளவு கடந்த பக்தி கொண்டவர். ஆலயப் பணிகளில் முன்னின்றவர். இறுதியில் தம்மைச் சார்ந்தவர்கள் அனைவரையும் துன்பத்தில் ஆழ்த்திவிட்டு இறைவனடி சேர்ந்து விட்டார். அன்னாரது ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனை பிரார்த்திப்போமாக

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி

ச.மங்களேஸ்வரக்குருக்கள்

119/1 டபிள்யு ஏ.சில்வா மாவத்தை
கொழும்பு-6.

“நெருநலளதொருவன் இன்றில்லை - என்னும்
பெருமையுடைத்து இவ்வுலகு”

கனகக்கன்னல்

உலகினில் தோன்றினை உத்தமர் உய்ந்திட
உலகம் உன்னால் இயன்றவை ஆற்றினை
பலதிறம் படப்பண்பொடு வாழ்ந்தனை வாழ்வாங்கு
தலங்கள் தரிசித்து தலையகம் சேர்ந்தனையே.

வீரசிங்கம் மஸ்டர்

(சிக்ரோழியா - அவுஸ்திரேலியா)

கனகரத்தினம் ஐயா
சிவபதமடைந்தார்.
பெயருக்கேற்ற குணஇயல்பு
ஆளுமையின் அடையாளம்
நட்பின் இலக்கணம்
அதிகாரியாய் நேர்மைத்திறன்
தற்கையாய் மிஞ்சியவர்
கணவனாய் கனவானாய்
பேரனாய் பேரன்புடன்
மாமனாய் மகத்துவமாகி
எல்லாமாய் தெய்வமாக எல்லோர்க்கும்.

சீ. குமாரசிங்கம்

ஓய்வு பெற்ற முகாமையாளர்

இலங்கை வங்கி

AIYA (Father) IN MY EYES

Aiya was to me, what Mother Theresa was to the lepers of Calcutta.

Unfortunately I have been a sick child since I was a three months baby. With a hole in the heart and a skin ailment, I needed constant care when I grew up.

The first impression of Aiya I could remember is, that of a very well built tall man dressed in white national dress and with a Thalapahai pushing a bicycle. That was the time he was working at the Post Office at Chunnakam, I was 2 years old then, as he used to leave for work very early in the morning I get to see him only when he returns home. On his arrival the first thing he would do is to go to his father, who was with us after suffering a stroke, speak to him and then only I get picked up to be played with. He was so devoted in looking after his father.

When I reflect on the life of Aiya I realize that he was destined to be looking after and care for people. First it was me who needed his care, which he continued for 53 long years, the last time he applied medicine to my skin was on 6th January, just three days prior to his death. When his father died in 1959 and my brother Rasa (Baskaran) was born, it was Aiya's turn to shift his attention to Rasa as he was suffering with wheezing.

Rasa's sickness was so severe that Aiya and Amma shifted to Colombo and Rasa was hospitalized at the Lady Ridgeway and Ragama hospitals. He was finally cured with a lung operation in 1963. I can remember Aiya returning from night duty at CTO and rushing to the hospital with Rasa's food and clothes many a day.

The best part of Aiya's working life was when he took over as Post Master Deniyaya in 1964 -1965. We were with him there, but then it was Amma's turn to be looked after by Aiya as she started to get Asthmatic attacks, they became so frequent and severe that the Doctors advised that Aiya get a

transfer to a place where there will not be any cold wind. He got a transfer to Mullaitivu in 1966.

From 1966 to 1990 our family was some what healthy and Aiya was able to work away from the family and retire.

With the hostilities becoming unbearable and as Rasa was to get married Aiya left Jaffna for good to Colombo in 1991

When he arrived in Colombo he was mentally and physically exhausted. But he could never rest. With amma afflicted with diabetes, it was he who was looking after her. But his trials were never over.

In 1992 I was down with cancer. The detection of cancer was a severe blow to him. But he never gave up. He took me to Vellore hospital in Tamil Nadu and nursed me out of my sickness; even cooking for me when I was under chemotherapy. Aiya was both a mother and father to me during that time.

His act of caring for others culminated in him looking after Amma for 9 long years from 1994 to 2003, until her death.

Her death changed him a lot. He spent a lot of time in the temples and caring for his grand children. The grand children were his focus since then. He used to check on their progress whether they are here or abroad.

As the child who had the fortune to be with him for 53 years, I know, his one and only aim was to see that his children lead a better life than he did. What ever he did during his life was towards this end.

But I know, he was the most misunderstood person among our family circle. May be because he never went about justifying what ever he did for his family. He had the ability to read any person inside out and formed his son impression . He never trusted any one in his life, both Official as well as personal.

He discussed his problems and took advice from a group of selected friends and relatives.

A few of the persons he often turned for advice were his brother Ratnasingham, Veerasingam master of Urumpirai, Murugupillai appu, Vallipuram Appu, Chelliah mama, Post Masters Veerasingham, Ratnarajah and P.S.Thiagarajah, Mr.Chanmugam(Thyavu mama's father-in-law), and Mr. Viyayaratnam of Cross road, Nallur to name a few. He always respected the views of my Grandfather and Grandmother, Sinnathamby appu and Thayavu mama when it came to family matters.

Of lately he used to discuss matters with chokkan, Rasa and Kanthan may be because my views are more radical than his on all issues under discussion.

Most of his friends may be surprised to know that Aiya is a good cook, who managed to pass on that skill to all of his Sons. When we were bachelors it was Aiya's cooking that kept me and my brother Chokkan (Jeyapalan) alive in Colombo. He was a very proud man. So much so he refused to learn driving until he bought his own car.

He has been every thing to me for the last 5 decades and he was the friend and grandfather to my Sons from the day they were born. My family was revolving round him, even what to cook for dinner was decided depending what he wanted for him,

We all have lost a father, a friend, a guardian and an Icon whom we never thought that, one day we have to go on without him.

Funny thing about death, it does that – give new life to those left behind.

Aiya, departing, you left us, footprints in the sands of time.

Kanagaratnam Vasanthan

My Aiya (Father), My friend & Guru

Aiya was an icon of “This is how I live”. He managed this until his quick exit from this world.

Both Aiya and Amma invested their time effort and energy on all of us until their last breath. Amma’s heart would absorb anything and she was the anchor and buffer of Aiya’s life. He managed further 7 years without her by modifying his way of life.

Aiya had been a good Guru and a friend in my life, with whom I could share my happiness and sorrow. He always had the time, knowledge and experience to discuss and advice on many issues at various stages of my life so far. With his guidance we all managed many difficult times in life.

Aiya also had the ability to communicate and link with all three generations of our family. Even on 2nd January we discussed many things and he was full of vision for our family and the future of his Grand children.

Aiya was a family man to the core, who I always followed and will remember for ever. Aiya was a very loving father and an excellent friend who was only a phone call away for me.

His un anticipated departure seems to be the final answer to his prayers and God’s gift for his lifetime service, to his family and friends especially Amma’s last few years. I am sure he is very happy to be united with Amma and together will continue to guide us.

I thank God for the Gift of Aiya’s life with us.

We will cherish the events and memories of Aiya and Amma.

Dr. K. Jeyapalan (Chokkan)

My Aiya - My Best Friend

I feel so lucky and proud to have grown up in the family life both my parents have created. Their love for each other lasted for 48 years and the strength of which gave such a strong family security for all of us.

Aiya was the pillar of strength in our family. He was an unrestricted source of security, guidance and wisdom. His devotion and commitment to looking after us was so admirable. I am still in shock since his sudden departure from our lives on the 9th January 2010.

Aiya, come what may, you will always be my hero, and my best friend. You will continue to inspire me, and give me strength during times of trouble, wisdom during times of confusion, laughter during every moment, and light and warmth always. You were the best.

I miss you, Aiya, and I always will. But remember the profound peace and dignity on your face, and the light in your eyes, and I trust that you have gone to a better place together with Amma. Know that in spirit, you and Amma will live on forever in the hearts of all of us whose lives you have touched.

Your loving son

Kanthan

என் அருமை மாமா

நான் மூத்த மருமகளாகி 20 ஆண்டுகள் இனிதே ஓடி விட்டன. மரு மகளாக வந்து மறுமகளாக வாழ்ந்தேன். எனது கண்களில் ஒன்றாக மாமி. மற்றயதாக நீங்கள். மாமி மறைந்து 6 ஆண்டுகளாகியும் கவலை தொலையாமல் வாழும்போது தொலைவில் இருந்த கவலை எங்களை நெருங்கி மிகவும் வாட்டுகின்றது. எங்கள் குடும்பம் திருப்தியும் மகிழ்ச்சியும் கொண்டதாக வளர உங்களின் பங்களிப்பு மிகவும் அதிகமானது. எங்கள் பிள்ளைகளுக்கு பாட்டனாக மட்டுமன்றி குருவாகவும் வழிகாட்டியாகவும் இறுதிவரை இருந்தீர்கள். மிகுந்த இறைபக்தியுள்ள உங்களால் மிக ஒழுக்கமான பிள்ளைகளை மட்டுமன்றி பேரப்பிள்ளைகளையும் உருவாக்கி வெற்றியின் இரகசியத்தைப் பலருக்கும் புரிய வைத்தீர்கள். நீங்கள் செய்த உதவிகளுக்கு பிரதியுபகாரமாக பணிசெய்ய காத்திருந்த எம்மை ஏமாற்றிவிட்டுக் கடமை செய்ய வேண்டிய கடனாளிகளாக எம்மை மாற்றி விட்டுச் சென்றீர்கள். சமைத்த உணவு உண்ணமுன் காலன் வருவான் என எண்ணாத எங்களுக்கு ஒரு வார்த்தை கூட கூறாமல் சென்றது மிகவும் வேதனையளிக்கின்றது. எங்களால் உங்கள் மறைவை நம்பமுடிய வில்லை. பசுமை நிறைந்த நினைவுகள் அலைகளாக மனதில் மோதிக் கொண்டேயிருக்கின்றது.

“நெருதல் உளனொருவன் இன்றில்லை யென்னும்
பெருமை உடைத்திவ்வுலகு”

- திருக்குறள்

எண்ணிப் பார்க்கின்றேன். உங்கள் உடல் எம்மை விட்டுப் பிரிந்து விட்டது. ஆனால் எம் நெஞ்சுள்ளவரை உங்கள் நினைவு இருக்கும். உங்கள் ஆத்மா சாந்தி அடைய பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி !! ஓம் சாந்தி !!!

கௌசலா வசந்தன்

My Grand Dad (Patta)

I have only met Patta a few times, but every one of those times were memorable.

He was such a friendly man and always seemed so happy to see me. He was full of life and a pleasure to be around at all times. I have not been back to see him recently but have spoken to him on the phone, as recently as New year.

I love to speak to him on the phone even though it is never for long. He shows that he really cares when talking to me and always asks ‘how are your studies going?’ and tells me about my horoscope. He was such a wonderful man and looked up to by all his children and grandchildren, even those who did not get to see him so often.

I always knew he was a great man and well loved by the way my dad looked up to him and talked about him. He loved his father and was always speaking to him when he got the chance and sent things home regularly.

He idolised his father and loved him with all his heart. It was such a shock when Patta left us so suddenly, but I think that we are all relieved that he did not suffer. He lived a very happy life and has a family that loves him. It was a shock that he left us when he did, but I am glad he is with Patti now.

We can all remember him for the joyful, loving, family man that he was. He will always be remembered by all his family.

Rathan Jeyapalan

“The world is a stage.

all the men and women merely players,

They have their exists and their entrances;

And one man in his time plays many parts”.

(The Seven Ages of Man-William Shakespeare)

Dear Patta,

You have been with me for nearly two decades, shy by two years. You have played many different roles in making me what I am.

You were the first and perhaps only one who would be keenly listening to what I say, though now all do so after you have left.

I always think that old people talk things out of agony, but when I talk to you I find that I am wrong. You always talked to me with an enthusiasm of a child, always inquiring about things you don't know and sharing endless things with me that you knew.

Our relationship was not a normal relationship between a Grandfather and a Grandson.

It was more or less a kind of relationship between a tutor and his student.

You were always there to guide me.

I am quite amazed that you had knowledge about each and every dimensions of life, perhaps it's because of your age.

You taught me how to lead a life without depending on anything but self.

There may be inspiration for me to do various things in life.

But there is none other than you for an inspiration in how to lead a life.

Where can we find a person who envisaged a future for his grand children? Where can you find a man who lived on his own until his last breath?

I admire you as a man of personal dignity and a human being with a kind heart.

Though you are no longer with me, you have left many things to me which I will carry within me wherever I go and share with others as you did with me and also know what they have to share with the same enthusiasm you had in knowing things.

When I think about you and the things we had done together, I am reminded of a poem I read somewhere:

The only joy
of his old age
he often said
was his grandson
Their friendship
straddled
eight decades
three generations.
They laughed, played,
quarreled, and embraced
watched television together
and while the rest had
little to say to the old man
the little fellow was
a fountain of endless chatter.
When death rattled
the gate
One Saturday afternoon and
took the old man away
others trumpeted their
grief in loud sobs

and lachrymose blubber.
He never shed a tear
Just waved one of his
small inimitable goodbyes
to his Grandfather
and was sad the old man
could not return his gesture.

Adapted from
“Leave taking- by Cecil Rajendra”

Vasanthan Sivakajan
(Grandson)

Ever loving Grand father

நீங்கள் எம்மை விட்டுப் பிரிந்து நாட்கள் 31 ஆகிவிட்டன. இன்னும் கவலையில் ஆழ்ந்து போய் இருக்கின்றோம். நீங்கள் என்னைப் படிப்பிக்க வேண்டும் என்று பாடுபட்டீர்கள் கடைசியாக எனது பரீட்சைப் பெறுபேறுகளைப் பார்த்துவிட்டுத்தான் எனது கண்களை மூடுவேன் என்று 15 வருடங்களாகக் காத்திருந்தீர்கள். இன்னும் 9மாதங்கள் எஞ்சி இருக்கும் இந்நிலையில் இந்த 9 மாதமும் பொறுக்காது 9ம் திகதி என்னை விட்டுப் பிரிந்து விட்டீர்களே. உணவைச் சமைத்து உண்ணுவதற்கு முன்பாக காலன் எனும் இயமன் இவ்வாறு பாசக் கயிற்றை எறிந்து உங்களை அழைத்துக்கொண்டு சென்றுவிட்டானே.

நீங்கள் யாருக்கும் எந்தக் கெடுதலும் நினைக்கக்கூடாது என்று இத்தனை காலமும் வாழ்ந்து விட்டீர்கள். பிச்சைக்காரனுக்கு பணம் கொடுப்பீர்கள். தன்கையே தனக்குத் துணை என்ற ஒளவையாரின் கூற்று பொய்த்து விடாமல்வாழ்ந்தீர்களே. உங்களது உடல்தான் என்னை விட்டுப் பிரிந்துள்ளது. ஆனால் உங்களது நினைவுகள் எம் மனதில் அழியாப் புகழ் பெற்ற அலைகளாக அடித்துக் கொண்டே இருக்கிறது. உங்களை பேரன் என்ற முறையில் எனது உடலில் உயிர்உள்ளவரைக்கும் நான் மறக்கமாட்டேன். உங்களுடைய அனைத்து கனவுகளையும் முக்கியமாக எனது கல்வி நடவடிக்கைகளையும் நான் நிறைவேற்றுவேன்.

இங்ஙனம்

உங்கள் அன்புப்பேரன்

வசந்தன் சிவகணேஷ்

My Patta

“People think that death is the end but we live on through our legacy and my grandad lives on through his children, grandchildren and the countless people that he has touched in his life”.

Here we are all together
forever and ever
together
for ever.....

Here we are all alive
Sharing in our memories
We will survive
Sharing in our love for you

Here we are all together
to like forever
In our distant memories.....

Thanihan Jeyapalan

Dear Patta,

It hurt me to see you that way,
The more I think of you, I wished you could have stayed,
In my head I knew you had to go,
But there was a part of me that kept saying no,
When you were lying there with a smile on your face,
Although I was sad, I knew you were in a happier place,
I was staring at you waiting for you to blink,
But when you didn't move I started to think,
Of all the fun times that we had had together,
I knew that we would remember them forever,
Although we were two days late,
You can not avoid fate,
So as I sit here today,
Will you watch over me as I say,
“I know you loved me too,
So my heart will always be with you!”

Love always,

Harshini Baskaran

WE MISS YOU PATTΑ

We were blessed to have you as our Grand Father. Even though we met you three times in Sri Lanka, we still really love you. Our Patta was a loving, kind, sweet, generous man. The moments we spend with you were magical and it will never be the same without you.

You are still with us wherever we go.

Love from

Maiura Jeyakanthan

Thivya Jeyakanthan (Grand Daughters)

ஈடு செய்யமுடியாத பேரிழப்பு

நாங்கள் மூன்று சகோதரர்களாக பிறந்து இணைபிரியாது பண்பான பெற்றோரின் அரவணைப்பில் வளர்ந்து வந்தோம். 1951களில் எமது பெற்றோர் நாட்டுப்பற்றுடன் யாழ்ப்பாணத்துக்கு அழைத்து வந்து சிறந்தகல்வியூட்டி வளர்த்தார்கள். 1955ல் தங்கைக்கு சிறந்த கணவராக கனகரத்தினம் அவர்களைப் பெற்று மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்ந்தோம். தங்கையை ஏற்கனவே இழந்து பெரும் துயரில் இருந்தோம். இன்று எமக்கு ஆறுதல் அளித்த மைத்துனரும் எம்மை விட்டு பிரிந்து விட்டார். இது எமக்கு ஈடு செய்ய முடியாத பேரிழப்பாகும். இப்பூவுலகில் பிறந்தவர்கள் குறிப்பிட்ட காலமே வாழப்பிறந்தவர்கள் ஆவர். மைத்துணர் நற்பணிகள் புரிந்து நீண்டகாலம் சிறப்புற வாழ்ந்து மறைந்தார் என்ற திருப்தியுடன் எம்மைத் தேற்றி ஆத்ம சாந்திக்காக இறைவனை இருகரமேந்தி இறைஞ்சுகின்றோம்.

பாசமுள்ள மைத்துனர் : கா.நாகராஜா(கனடா) கா.தயாபரன் (கொழும்பு)

சிறந்த நண்பர்

1964ம் ஆண்டு தெனியாய அஞ்சல் அலுவலகத்தில் பணிபுரியும் வாழ்ப்புக் கிடைத்தது தொடக்கம் அமரர் கனகரத்தினம் அவர்கள் எனக்கு நன்றாகத் தெரிந்தவர். அவர் அன்று தொடக்கம் அமரராகும் வரையும் ஒரே மாதிரியானவர். அவரின் குணாதிசயங்கள் மாறவில்லை. அவரின் பண்பு, அன்பு, இனிய சபாவம், இனிய பேச்சு, புன்சிரிப்பு என்றும் மாறுதல் அடையாதவை. அவர் ஒரு செயல் வீரன். அவர் சேவைக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து மக்கள் சேவையை மகேசன் சேவை எனக்கருதி கடமை புரிந்தவர்.

“நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டினும் குற்றம் குற்றமே”

என்ற கூற்றுக்கு இணங்க தமது மேலோர்களின் பணிப்பாய் இருந்தாலும் அஞ்சா நெஞ்சத்தோடு பிழைகளை பிழைகள் என்று எடுத்துரைத்தவர்.

“எண்ணுவதெல்லாம் உயர் உள்ளம்” என்ற குறளுக்கு இலக்கணமாய் வாழ்ந்தவர். “வெள்ளத்தனைய நீர்மட்டம் மாந்தர் தம் உள்ளத்து அணையது உயர்வு” என்பதற்கு இணங்க எதிலும் ஊக்கத்துடன் ஈடுபடும் பெரும் குணம் படைத்தவர். கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்பவற்றை நிலைநிறுத்தி அவர் வாழ்ந்து வழிகாட்டிய வள்ளல் என்றால் மிகையாகாது.

“நன்றே செய், அதனையும் இன்றே செய்”

என்பதற்கு இணங்க எதையும் சோர்வின்றி செய்வதோடு முன் வைத்த காலை பின் வைக்காது வாழ்ந்து காட்டிய பெருமகன். அவர் அஞ்சல் திணைக்களத்தில் முப்பத்தைந்து வருடங்களுக்கு மேலாக சேவை ஆற்றியவர். அரசசேவையில் இருப்பவர்கள் சம்பளத்திற்காக செயல் ஆற்றுவவர்கள். இவர் பலனை எதிர்பார்க்காமல் மக்களுக்காக பணிபுரிந்த ஒரு செயல் வீரன்.

எனக்கு தபால் அதிபராக மாத்திரமல்லாது நல்ல நண்பனாகவும் இருந்தார். பலர் பல சந்தர்ப்பங்களில் நண்பர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த நட்புகளில் அநேகமானவை இரயில் பயணங்கள் போல முடிந்து விடும். மிகச் சிலரது நட்பே வாழ்நாள் முழுவதும் தொடரும். சிநேகிதம் ஓர் திரவியம். இடையூறு இன்றி நடைமுறையிற் கொண்டு செல்வது மிகவும் கடினம். ஆனால் அக்கட்டத்தை அடைந்து விட்டால் அது ஒரு பாக்கியம். ஒரு வருட காலமே அவருடன் வேலை செய்தேன். பின்பு வாழ்நாள் முழுவதும் அவரின் நற்குணங்களால் ஈர்க்கப்பட்டு இன்றுவரை ஒரு நண்பனாக இருக்கிறேன். ஒரு சிறந்த நண்பரை இழந்து விட்டேன்.

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வான்யுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”. என்பதற்கு இணங்க வாழ்ந்த அந்த உயரிய பண்பாளர். இன்று நம்மிடையே இல்லை. அவரின் ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம்வல்ல இறைவனை வேண்டுகின்றேன்.

நன்றி

இ.இரத்தினராசா (இளைப்பாறிய தபால் அதிபர்.)

சிறந்த ஆன்மீக சிந்தனையாளர்

அமரர் திரு கனகரத்தினம் ஒரு சிறந்த ஆன்மீக சிந்தனையாளரும், சேவைமனப்பான்மை கொண்ட பண்பாளராகவும் வாழ்க்கையை நடாத்தினார். கிருஷ்ணபரமாத்மா அருச்சுனுக்கு கீதையில் சொன்ன உபதேசத்தை வைத்து தனது வாழ்க்கையை நடாத்தியவர். அருச்சுனன் போர் புரிய முடியாது என்று கிருஷ்ணபரமாத்மாவை கெஞ்சி வேண்டுகின்றான், போர் புரிவதால் உற்றார், உறவினர், பெரியோர், குருவானவர் அனைவரும் இறக்க நேரிடும் அதற்கு பரமாத்மாவான கிருஷ்ணர் சொல்லுகிறார், இது உன்னுடைய கடமை. உடம்பு அழிவதேயன்றி ஆன்மா என்றும் அழிவதில்லை. உற்றாரும் நானே உறவினரும் நானே. நீ உன்னுடைய கடமையைச் செய்யத் தவறினால் வீண்பாவத்திற்கு ஆள் ஆகின்றாய். பின்பு அவர் தனது விகவரூபத்தைக் காட்ட, அருச்சுனன் ஆனந்தக் கண்ணீர் மல்கி அவரின் நட்பை உணர்ந்து போர் புரிய சம்மதித்தான். ஸர்வம் விஷ்ணு மயம் ஐகத் என்று கீதையில் கூறப்படுகிறது. இந்த அருமையான தத்துவத்தை வாழ்க்கையில் கையாண்டவர் அமரர் கனகரத்தினம். கீதையில் கண்ணன் சொன்னது

“அவன் பெயரைச் சொல்லிக் கடமையைச் செய்
அதன் விளைவுகள் அவனுக்கே அர்ப்பணம் செய்
எவன் எதைச் செய்தாலும் அவன் அறிவான்
அதன் எண்ணத்தின் தரம் கண்டு பயன் தருவான்.”

உண்மை, நேர்மை, சுயநலமின்மை என்ற தத்துவங்களை அடிப்படையாக வைத்து வாழ்க்கையை நடாத்தியவர். உள்ளத்திலே இருக்கின்ற உண்மைதான் கடவுளுக்கு சமம் என்று வாழ்ந்தவர்.

“எல்லாவிளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்கு

பொய்யா விளக்கே விளக்கு” என்று வள்ளுவர் கூறுகின்றார்.

திரு கனகரத்தினத்தின் ஆன்மா இறைவனுடைய பாதாரவிந்தங்களை அடைய எனது அபிமான தெய்வமாகிய நல்லூர் கந்தப்பெருமானை வேண்டுகின்றேன்.

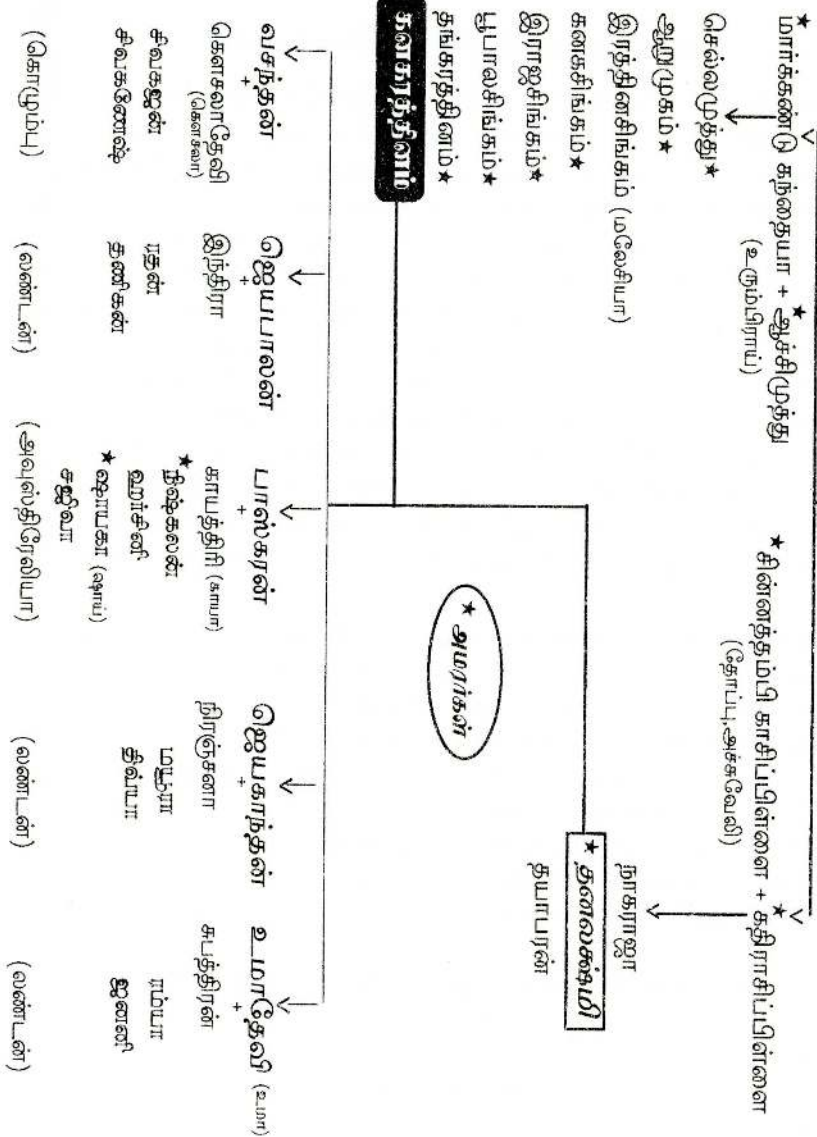
நன்றி வணக்கம்

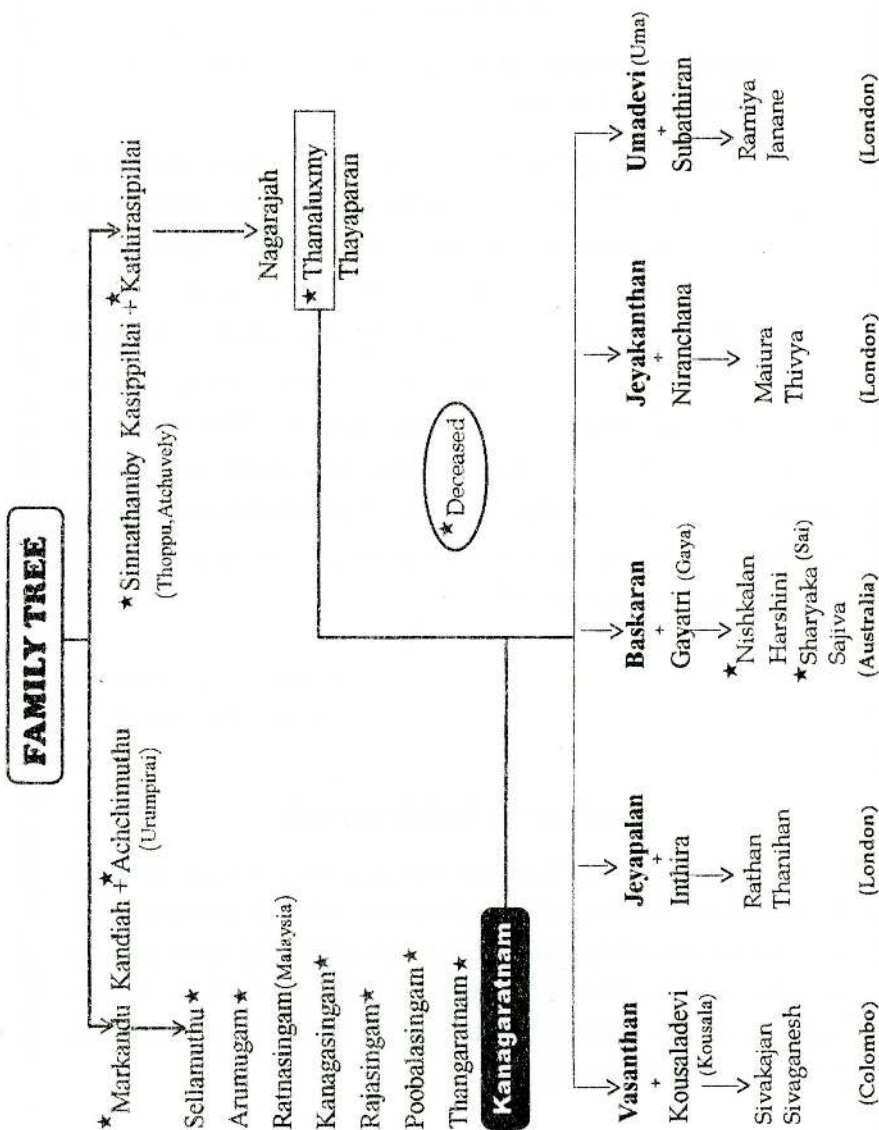
ஆ. முருகேசு

இளைப்பாறிய தபாலதிபர்.

வம்சவிருட்சம்

நன்றி நவிலல்

எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு

09.01.2010 அன்று இறைவனடி எய்திய எமது குடும்பத்தலைவர் திரு.கந்தையா கனகரத்தினம் அவர்களின் இறுதிக்கிரியைகளில் நேரில் கலந்துகொண்ட உறவினர்கள், நண்பர்கள் அனைவருக்கும், மலர்வளையம் வைத்தும், மலர்மாலை சாத்தியும் அஞ்சலி செலுத்திய இனிய நெஞ்சங்களிற்கும், உள்ளூர், வெளியூரில் இருந்து அனுதாப செய்திகள் அனுப்பியோர்க்கும், பலவகைகளில் உதவி செய்து எமது குடும்பத் தலைவரின் இறுதி நிகழ்ச்சியில் பங்கேற்று ஆறுதல் கூறியோர்க்கும் இந் நினைவு மலரை சிறந்த முறையில் உருவாக்க உதவிய யாவருக்கும் அச்சகத்தார்க்கும் அமரரின் ஆத்ம சாந்திப்பிரார்த்தனையில் பங்குகொண்டு சிறப்பித்த அனைத்து அன்புள்ளங்களுக்கும் எமது இதயம் கனிந்த நன்றிகளை தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்

நன்றி

பிள்ளைகள், மருமக்கள்,
பேரப்பிள்ளைகள்

Acknowledgement

The family of Late Mr. Kandiah Kanagaratnam wish to thank all friends and relatives and wellwishers who offered their support in various ways during the most sorrowful time in their life, especially to Dr.W.S Shantharaj, St.John's College, OBA - South SriLanka, HNB Officers Union, and Prefects Guild of Hindu College, Colombo 04.

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ,
அது நன்றாகவே நடந்தது.
எது நடக்கின்றதோ,
அது நன்றாகவே நடக்கிறது.
எது நடக்க இருக்கிறதோ,
அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
உன்னுடையது எதை இழந்தாய்,
எதற்காக நீ அழுகிறாய்?
எதை நீ கொண்டு வந்தாய்?
அதை நீ இழப்பதற்கு.
எதை நீ படைத்திருக்கிறாய்,
அது வீணாவதற்கு.
எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ,
அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
எதை கொடுத்தாயோ,
அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
எது இன்று உன்னுடையதோ,
அது நாளை
மற்றொருவருடையதாகிறது.
மற்றொரு நாள்
அது வேறொருவருடையதாகும்.
இந்த மாற்றம் உலக நியதியாகும்.

